

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 35.

Državnozbornske volitve.

Ponesrečen klerikalni volilni shod v Bukovju.

Iz Notranjskega, 20. nov.

Studenski župnik Rihar oznanil je v nedeljo v cerkvi, da bo isti dan popoldne ob 1/2. uri shod volilcev v Bukovju ter vabil može volilce, osobito iz vasij Bukovje in Gorenje. Ljudstvo se je župnikovemu vabilu v obilnem številu odzvalo, prišlo je toliko volilcev, da je bila soba natlačeno polna, veliko pa jih je moralo zunaj sobe stati. Ob določeni uri pride sklicatelj shoda, gospod župnik v spremstvu moža po imenu Mrhar. Ustopivši v zborovalno sobo, bil je spoštovan pozdravljen, kljub temu pa tudi neprijetno iznenaden, ko je videl poleg svojih faranov tudi par mož iz Postojine. Kakor da bi mož zašel v zadrego, tako skromno molče je sedel pol ure pri mizi za vratmi, in v potu svojega okroglega obraza zbiral dobre misli in krepke besede, katere naj bi ga rešile iz kočljivega položaja. Volilci so potrpežljivo čakali, in le sem ter tja čuti je bil kak poreden dovtip. Končno vendarle vstane, pojasni pomen shoda in predlaga, naj bi zborovalci volili njegovega Mrharja predsednikom shoda. (Občna veselost). Kljub opetovanemu pozivu dvigne se le par rok. S teškim srcem konstatuje da „Mrhar nima večine“. (Zopet občna veselost). Neki volilec predlaga predsednikom g. Ivana Jurca iz Gorenj, in ta bil je, seveda, skoraj jednoglasno voljen. Prvi prosil in dobi besedo župnik g. Rihar. Na dolgo in široko govori celo uro o ustavnih pravicah, o morebitnem absolutizmu, o nevarnih liberalcih, ki se vežejo z Nemci, o „Slovenskem Narodu“, o propadanju kmetij in potrebnem združništvu in o katoličanstvu, ki naj prešinja kmetijskega poslanca. Tudi je hotel ljudstvu dokazati, da g. Božič ni pravi katoličan, ker je hotel k pravoslavju prestopiti. Komaj pa je to izpregovoril, že se je upilo vse vprek: „Pa povejte tudi zakaj!“ Ko dolgočasnega govora le ni bilo konca, in tudi nikakor ni mogel priti do predloga svojih kandidatov, ga prosil gospod predsednik, naj bi svoj govor

kmalo končal, ker žele tudi drugi govoriti. Kmalo potem zaključil svoj govor in predlaga kandidatom za kmetijske občine doktorja častnih besedij, duhovnika Žitnika, za peto skupino pa izumitelja cenene žindre, advokata dr. Šusteršiča. „No, ta dva bosta gotovo kmata rešila“, se oglasi nekdo, in samo ob sebi se razume, da je sledila tej šaljivi opazki občna veselost.

K besedi se oglasi g. Arko iz Postojine. Najprvo skuša pojasniti pomen državnozbornskih volitev, sestavo državnega zbora, krivično razmerje, da je kmetijski stan v državnem zboru tako slabo zastopan, težave kmetijskega stanu v občeh, in navaja kvarne posledice slabih trgovinskih pogodb, ki jih sklepa naša vlada s sosednimi državami, in ki uničuje našo živinorejo, vinogradništvo, lesno trgovino itd. Nadalje omenja, da sedanji volilni red daje raznim skupinam in stanovom pravico in priliko, izbirati si iz svoje srede zastopnike v državni zbor. Mesta volijo meščane, trgovci dobe svoje zastopnike po trgovskih zbornicah, duhovniki so zastopani po svojih škofih in kardinalih v gospodski zbornici, delavci in nižji sloji skušajo dobiti zastopništvo s pomočjo pete skupine, in le ubogi kmetijski stan, kateremu se je v državni zbornici itak premalo mandator določilo — še ni prišel do prave zavesti, da bi iskal poslanca v svoji sredi. Kmetije morajo ta nedostatek odpraviti. Kmetovalce naj le kmet zastopa. Seveda, pravi govornik, ne mislim, da je kmetovalec le oni, ki nosi irhaste hlače in visoke škornje, marveč vsakdo, ki se praktično s kmetijstvom ukvarja, in ki čuti in mora prenašati vse težave kmetijskega stanu. Poleg stanovske sposobnosti naj pa ima kmetijski poslanec tudi ono izobrazbo, ki je parlamentarcu neobhodno potrebna, da zamore svojo nalogo uspešno izvrševati. Ker govornik ne pozna mej Slovenci drugih veroizpovedanj, nego katolike, je čisto naravno, da so tudi narodno napredne stranke kandidati katoličani. Seveda, po mnenju nam nasprotnne stranke so le oni pristni in „katoliško prešinjani“ katoličani. („O tem bo pa že Bog sam sodil“, oglasi se nekdo. „Prav imate!“

„tako je!“, pritrjevalo se mu je vse vprek.) Govornik je nadalje zavračal mnenje predgovornika župnika Riharja, da g. Božič ni pravi katoličan, ker je hotel prestopiti v pravoslavje in dokazal, da baš Podraška aféra spričuje, kako pošten katoličan je Božič. Podraga je hotela postati vsled zastarelih in krivičnih farnih razmer ter vsled skrajno krivične bise samostojna duhovnja, a vse opravilne prošnje na pristojno cerkveno oblast romale so v koš. Gospod Božič na čelu vrlih Podražanov ni odnehal, in v skrajni sili pretil, da prestopijo vsi v pravoslavje, ako škofijstvo ne vstreže njihovim opravilnim in pravičnim zahtevam. Le njegovi odločnosti in možatemu postopanju vrlih Podražanov se je cerkvena oblast končno vdala. Podraga je postala samostojna katoliška duhovnja; samostojne pa so postale vsled tega tudi druge kaplanije in kuracije v Vipavski dolini. Vprašam Vas, možje volilci: Li zasluži tako odločen mož, ki se je toliko trudil in nevstrašeno bojeval, da je dosegel svoji rodni vasi samostojnost katoliške duhovnije, kako očitane? Se bo li kdo potegoval s tako gorečnostjo za katoliško duhovnijo, če ni katoličan? Nikakor ne. Grda nehvaležnost je in podlo obrekanje, kdor mu v tej zadevi kaj očita. Tako odločnemu in delavnemu možu treba skazati naše spoštovanje.

Če si nadalje ogledamo g. Božiča kot kandidata, vidimo, da je on ugleden kmetovalec in vsestransko izobražen mož ter ima vse potrebne lastnosti za poslanštvo; hvaležni mu moramo biti, da on poslanštvo prevzame, in zadovoljni, da smo dobili pravega moža-kmetovalca v našem volilnem okraju, tako da nam ni treba poslanca izven okraja iskati. Govornik predlaga, naj se današnji shod izreče za kandidaturu gosp. Ivana Božiča za kmetijske občine Notranjske in za kandidaturu g. Luka Jelenca v peti skupini. (Obče odobravanje).

Predsednik g. Iv. Jurca dal je na glasovanje najprvo kandidaturu Žitnikovo, a zanj ni mogel gosp. župnik na noben način naštetih več, nego 6 glasov. Pri glasovanju o kandidaturi g. Božiča pa je vse klicalo:

„Živio Božič!“, vse je dvignilo roke zanj, iz zemlji par farovških.

O kandidaturi dr. Šusteršiča niti ne govorim. Župnik Rihar je dolgo cinal in se bal, predno je prišel z imenom dr. Šusteršiča na svitlo. V resnici bi tudi napravil lastni stranki in sam sebi veliko uslugo, ko bi previdno molčal o tej nesrečni kandidaturi. Komaj je spregovoril, da njegova stranka priporoča dr. Šusteršiča, že so se volilci poredno smejali. („Ka pa ta, ki zna poceni žlindro ponujati“, se nekdo oglasi. Občna veselost).

Ko je dal g. predsednik na glasovanje kandidaturu dr. Šusteršiča, katero je neki volilec po vsej pravici imenoval „Božjo šibo za kmata“, smo videli, da je dvignil roko le g. župnik in njegov Mrhar, in če tudi je g. župnik opetovano kmata izzivajoče gledal in povdarjal: „Možje, tega Vam jaz priporočam, ta je naš kandidat“, ni niti svojih pet kmetov mogel pripraviti, da bi dvignili roke, vse bilo je zaman. Ko je g. župnik mej glasovanjem jednega svojih pozivljajoče gledal, češ, zakaj da ne dvigne roke, se mu ta nekoliko skrivnostno sladko ginjen opravičujeval odreže: „Hudič naj ve, kako to gre, jaz teh stvari ne razumem“; in res je tako, kmet ne more razumeti, zakaj duhovni gospodje kmetom s tako silo ponujajo kar dva tuja dohtarja za poslance, ko nam ne manjka doma poštenih in spoštnih mož.

Res, počasi se ljudstvo zaveda, a vendar se.

Iz Dolenjega Logatca, 18. nov.

Dne 17. t. m. bil je v Dolenjem Logatcu zvečer ob 8. uri v gostilni „pri Kramarju“ volilni shod, na katerem se je svojim volilcem predstavil kandidat narodno napredne stranke, gospod Iv. Božič. Kljub jako neugodnemu vremenu zbralo se je nad 60 posestnikov. Ko je župan g. Ad. Mulley, zbranim volilcem predstavil gosp. Božiča sprejet je bil ta z burnimi „živio“-klici. V daljšem, jako poljudnem govoru narisal je g. Božič zbranim volilcem svoj program, katerega so vsi navzoči z vidnim zaniman-

LISTEK.

„Mlada Hrvatska“.

Danes se nahaja hrvatsko javno življenje sredi velike in globoke krize. V tej krizi pa začenjajo loviti reakcionarni, nazadnjaški elementi. Do zadnjih dob na Hrvatskem ni bilo niti slišati o klerikalizmu. Reakcionarstvo se je sicer že pojavljalo v imenu preteklosti, raznih slavnihih tradicij morale naroda, v imenu vseh možnih, kolikor toliko še „vlečočih“ stvari, no, na koncu pa se je reakcionarstvo pojavilo še v imenu vere. Hrvatski katoliški shod je prav dobro poslužil mračnjakom, a vendar, kakor bi v drugem slučaju bilo pričakovati, ni prinesel prav nič luči, prav nič jasnosti v zamotano hrvatsko javno življenje. Klerikalci predobro poznajo hrvatsko javnost, zato pa tudi delajo oprezne in previdne. Vedo, da je treba popreže vodo popolnoma skaliti, potem se šele prav imenitno lovi...

V ti reakcionarni dobi, v tem času, ko stara hrvatska inteligencija mirno gleda počenjanje nazadnjaških življenj ter jim še celo tu pa tam pozitivno pomaga, se je našlo nekaj ljudij, nekaj mladih duš, ki so

se osmelili, nastopiti ter povedati, kaj jih teži.

— — — Mi hočemo svobodo v najširšem in najčistejšem pomenu besede. In zato smo tudi mej seboj nevezani in neodvisni v vseh specijalnih vprašanjih. Hočemo svobodo razvoja, ali v prvi vrsti notranjo svobodo individija, iz katere sledi zahteva, da smemo reči tudi javno svoje iskreno mnenje o vsaki stvari in osebi. Kriticismem, odločni, javni, otvorenjeni, brezkompromisni criticismem je naš znak! Ali hočemo kritiko, ki vodi do nekih pozitivnih rezultatov. Nastopamo pa z ono plodno skepsjo, ki samo zato dvoji in analizuje, da v nove, boljše združitve združuje dobre, zdrave, sveže elemente.

„Mi stojimo na narodnostnem, na hrvatskem temelju, ker v duši in v krvi svoji čutimo, da izhajamo iz tega uaroda, — priznavamo, da smo Hrvatje, ali nočemo, da nekoliko ljudi ali nekoliko tradicionalnih idej določa smer in obseg našega dela v našem narodu. Naše hrvatstvo in naš patriotizem sta realna in globoka, a nista le lepi frazi. Protivnerski nismo, hočemo pa, da svobodno in kritičsko razpravljamo tako o verah in konfesijah, kakor tudi o vseh drugih stvareh. Proti morali nismo, ne razumemo morale pa kot

zunanj uniformo; morala je za nas stvar vesti vsakega posameznika!

„Po globokem našem prepričanju je naša prva dolžnost: s kritiko in odkritosrčnostjo izčistiti našo zadušljivo atmosfero in osvežiti vse naše javno in privatno življenje; s kritiko delati pri nas in pri drugih na stavbi jasnih, edinostnih in jednostranskih nazorov, tudi da se ti morejo, znajo in hočejo otvoreno priznavati in dostojno braniti; z intenzivnim delom na vseh poljih odgajati popolne, odločne in samostojne posameznike ter delati na to, da se jim omogoči sloboden razvoj in nastop. In nadalje hočemo pa z ekstenzivno popularizacijo pridobitev človečanstva skušati stvoriti inteligentno in napredno občinstvo, ki bo moglo moše dela razumeti in jih hotelo podpirati. Stojč pa na principu slobode, smatramo ženski spol enakopravnim z moškimi in zato hočemo delati za pravo emancipacijo žene.“

Tako je nastopila „Mlada Hrvatska“. „Mlada Hrvatska“ ni morebiti novorojeno dete. Kdor je motril malo natančneje vse hrvatsko javno življenje zadnjih let, je opazil par utešljivih pojavov, ki so se — pojavili, nekoliko časa živeli, izginili, pojavili in zopet izginili... Spominjam na mesečnik „Hrvatska misel“, na alma-

nah zedinjene mladine hrvatsko srbske, na „Narodno Misel“, na tednik „Narodno Misel“, na mesečnika „Novo Dobo“ in „Novo Nada“ ter na „Glas“. Vsi ti pojavi so bili kratki; življenju njihovemu je prerezala vedno nit madžaronska vlada v Zagrebu... Le „Nova Nada“ je živela sorazmerno najdalje kot taka; — živi pa še sedaj, živi v „Mladi Hrvatski“, ki je bila do sedaj zbrana okrog nepolitiškega časopisa „Svjetlo“ v Karlovcu.

„Mlada Hrvatska“ ni politična stranka; znači le pokret v svrhu boljšega porazumevanja življenja in naloge človeka v tem. Stari Dušan Lopašić je prepustil svoj list, ki v Karlovcu že petnajsto leto vrši svoje dolžnosti, „Mladi Hrvatski“, s katero je že od prvih početkov v prijateljski zvezi. „Svjetlo“ je bilo že pred leti prvo zatočišče, list, kamor so se s svojimi prvimi mislimi zatekali sedanji pokretači „Mlade Hrvatske“.

Te dni pa je „Svjetlo“ prineslo poročilo, da se je rodilo „Novo Svjetlo“, ki je prevzelo njegove leposlovne sotrudnike pod svoje okrilje. „Svjetlo“ bo poslej zopet neodvisen in nepolitičen lokalni list karlovski, njega literarni del, „Novo Svjetlo“, pa bo izhajal poslej dvakrat na mesec v Zagrebu.

njem poslušali. — Ko je govornik sklenil, ter ga je gospod župan Ad. Mulley proglasil kandidatom za kmetske občine, in še posebe za Dolenji Logatec, zaorili so burni „živio“-klici in ploskanje. — K sklepu priporočal je še g. Jos. Smole zbranim volilcem mnogobrojno udeležitev pri volitvi ter gosp. Iv. Božiča kandidatom.

Brez vsacega najmanjšega ugovora, pač pa poln navdušenja za narodno napredno stranko, razšel se je potem volilni shod.

Dolenjelogatečani smo pač ponosni na to, da imamo mej seboj v resnici narodne možake, ne pa takozvanih „figovcev“, kateri pri takih prilikah le „zgago“ delajo. — Živel narodno napredni volilci Dolenjega Logatca!

Izza kulis naše prošnje.

Iz Novega mesta, 19. nov.

Pisali smo Vam že, da bi naš milostljivi g. prošt strašno rad postal poslanec dolenske mestne skupine. Že šest tednov šteje gumbe na svojih talarjih ter vprašuje ta orakel: ali bi kandidiral ali ne. Iz dobe njegovega kanonikovanja v Ljubljani še ostali talarji, oziroma gumbi na njih, pravijo jednoglasno: ne; novi, na Dunaju napravljeni pa: da. To pa je prišlo tako: G. dr. Elbert se rad pokaže lojalnim. On išče ljubavnih zvez z višjimi političnimi uradniki, in one dni je res ekscelencen baron Hein v prošnji obedoval in prenočeval. Ko je bil cesar v Gorici, se je dr. Elbert seveda tje peljal k prijatelju g. dru. Missiji. Tam je skušal v spremstvu kardinala se spoštljivo dotakniti fraka ministrskega predsednika dra. pl. Körberja, o katerem veljavni nemški in češki listi pišejo, da ima le še malo časa življenja.

Novomeščani hočemo delati vodovod. Poskusili smo, da država kaj prispeva. Bližnja občina Šmihel-Stopič tudi strada dobre pitne vode. Bilo je pričakovati, da od rine državni melioracijski fond nekaj tisočakov v svrhu zgradbe vodovoda. Povpraševali smo tam na Dunaju, kaj je s tem. Pokazali so nam prazne blagajne, pokazali na Gališko, kateri so dali pred nedavnem nekaj milijonov v svrhu zboljšanja tega in onega... Dunajska „Zeit“ in „Wage“ sta te milijone komentirale. Volitve so bile razpisane. Pred 14 dnevi je imela dunajska „Wage“ članek, v katerem pripoveduje, da se državnim blagajnam sploh slaba godi. List ni bil konfisciran! No, mi Novomeščani torej vemo, da država tako hitro ne bo dala kaj denarja za naš vodovod. Vemo tudi, da ne more dati, ker je melioracijski zaklad prazen, ker ni nič v njem. Lump, ki več da, kakor pa ima.

Iz tega prav navadnega razmerja hoče naš milostljivi g. prošt kapital kovati za svojo kandidaturu, češ, mene volite in melioracijski fond bo zopet poln in stotisoč boste dobili meščani za vodovod!

To strašno pametno misel širi gosp. dr. Elbert mej meščani. Prosil je ministrskega predsednika dra. pl. Körberja, ali ga po nekem vladnem možu — prositi dal, naj mu piše, kaj je s subvencijo za naš vodovod. Körber rad piše. Dobil je g. prošt pismo od Körberja. Na 2^{1/2} strani kvart-pole se raztezajo dolge periode tega stilsta, katerega v „Zeit“ in „Wage“ tudi zaradi njegovega čudnega sloga maltretirajo, in jedro tega pisma je, da je državni melioracijski fond popolnoma prazen, in da se v korist novomeškega vodovoda zdaj še nič dati ne more.

Vsak pameten človek bi vrgel to pismo s primernim spremstvom v besedah in mislih v koš. Naš g. prošt pa tega ni storil, ampak je dal to pismo našemu klobučarju Franciču. Pomenljivo je pogledal čez očala in rekel: Glejte, če nimajo meščani veljavnih poslancev, pa se tako zgodi. Z vodovodom ni nič. Le nesite to pismo doli v mesto in povejte, da sem jaz dr. Elbert z ministri v korespondenci! Razvozljajte si to važno moje lastnost. —

Francič gre s pismom okolo, ali on in drugi si mislijo: melioracijski fond naj zlodeji vzame, ker je prazen, in ni ga človeka na Kranjskem, še manj pa duhovnika, ki bi ga toliko napolnil, da bi tudi za novomeški vodovod imel kaj tisočakov. In volilci se smejejo na ves glas in Francič zraven.

Iz tega pisma, iz tega razmerja, da mu je minister neko pismo pisal, izvaja

naš prošt velike svoje zasluge za Dolenjsko, o katerih je „Slovenec“ v št. 258. namigaval. Hvala Bogu, zdaj vemo, kake so te zasluge. Zvedljivo smo se vprašali, kje je te zasluge videti. Zdjaj vemo, pri čem da smo. Zdjaj pa hitro, g. župan in ves občinski odbor v frake in hitro v prošnji, da na kolenih prosite milostljivega gosp. dra. Elberta, naj prevzame kandidaturu! — On bo napolnil melioracijski zaklad Cislitanije in on potem provzročil, da se bo v Novo mesto raztakal denar iz njega. Glejte, toliko smo stikali po kandidatu in tako blizo smo ga imeli! „Warum in die Ferne schweifen, sieh' das Gute liegt so nahe.“

Iz Skocijana pri Mokronogu, 20. novembra.

Tudi pri nas se je vest o mirnopoškem shodu hitro raznesla. Bil je namreč koj drugi dan Martinov semenj v Bučki. Na ta semenj so prišli tudi nekateri mirnopoški občani — kar naravnost od shoda — ter se oglasili mimogrede pri nas v Skocijanu. Z radovednostjo in veseljem smo jih poslušali, ko so nam pripovedovali, kako se je klerikalcem shod izjalovil, in kako so kmetje pokazali kot jeden mož, da si ne dajo tepati svojih pravic. Zgražali smo se pa nad poenjanjem duhovnov, ki imajo sedaj za zadnjo popotnico — šmirnico!! Vsi smo bili veseli, da so ravno na Dolenjskem kmetje pokazali, da nam duhovniške suknje in farovške kuharice — ki imajo komando — že presedajo. Mi samo častitamo Mirnopoščanom! Živelii!

Ko smo sedeli zvečer po semnju v družbi ter se pogovarjali o volitvah, med drugim o mirnopoškem shodu, pravi neki kmet: „Bog ve, kaj bo naš Kos dobil, da nam bo dal mesto zadnje popotnice; morda ima že tudi kje kako „šmirnico“ pripravljeno! Kaj, ko bi imel v Dóbraveh, tam v tisti hiši, ki je toliko žensk, pa nobenega moškega, kaj posebnega skritega?“ Toda mi smo rekli, da se ne ustrašimo ne šmirnice in ne Kosa, in bomo volili z veseljem našega narodnega moža, našega Zupandiča, ki je sam kmet, ki je že sam za plug prijel, kateri sam vidi in skuša, kako se kmetu godi v teh slabih časih in pa pri teh obilih davkih! Povše bil je naš poslanec, toda nikdar se za nas ni nič zmenil. Še na zadnji katoliški shod ga ni bilo, da bi bil pomagal Žitniku in Vencajzu — kmetskemu prijatelju ali „pet kmetov v jednem klobuku“ — otrobe vezati. — Zupandič pa je skoraj vsak teden pri nas ter se kot načelnik okrajnega cestnega odbora ozira vedno na naše prošnje! On odzdravi kmetu, Povše pa samo lemenatarju! Saj duhovni Zupandiča poznajo, in prepričani smo, da bi ga vsi volili, če bi hotel kandidirati pod njihovo komando! Pa pri nas je lahko zagotovljen, da dobi večino glasov.

Ali se še spomnite g. Bojanc, kako je bilo lansko leto, ko stě šli ruvat v Ljubljano proti kmetijski družbi, katero družbo ste hoteli spraviti pod nadzorstvo in oblast farovških kuharic?! Veste li še, koliko kmetov, trdnih kmetov, je šlo takrat v Ljubljano in so Vas na cedilu pustili, vsi, izvzemši Vašega farškega krčmarja — ki je včasih precej huđ, in bojda sedaj prvi in najboljši konjerec na Dolenjskem, ali celo na vsem Kranjskem, odkar je šel z Bojancem v Ljubljano — (?) — in pa dobrovskega Zamana, pri katerem se Vi tudi ponoči radi malo pomudite!! Malo grdo ste gledali, pa kaj hočemo, je že moralo tako biti, ker je bila taka ljudska volja! Le bodite prepričani, da boste sedaj pri volitvah ravno tako pogoreli, kot ste lani v Ljubljani! Ne moremo Vam pomagati, če se boste potem zopet kisló držali! Pa saj „čas ozdravi vsako rano“, in tudi ta poraz boste polagoma pozabili! Pomislite vendar, da ste tudi Vi kmetski sin; zakaj rujete tedaj proti kmetu?!

Pred par dnevi mi pravi neki sosed: „Jaz bi že volil Zupandiča, saj ga dobro poznam, ali imam dvoje otrok v šoli, in se bo kaplan potem nad njimi znesel“. Jaz sem mu povedal, da se tega ni treba bati, in pričakujemo od kaplanov, da si nobeden ne predrzne svoje jeze tolažiti v šoli nad otroci! Ker sicer bomo mi prišli s „šmirnico“ in „laternico“, kadar se bo Kos vozil pozno v noč iz Dobreve ali pa šele v Dobravo, ali pa Bojanc se poslavljaj tam na pragu od „Zamanove matere“ — farške kuharice!!

Iz Celja, 20. novembra,

Jutri v sredo se vrši v Mariboru euharistični shod lavantinske duhovščine, da prosi Najsvetejšega odpuščanja svojih grehov...

Shod se vrši v dobi volitev, „to je dejstvo, če tudi nenameravano“?

Nikdo ne dvomi, da je tak shod za našo duhovščino to je za mariborsko kliko in tiste, „ki prisegajo na njen credo“ zelo potreben. Mariborska klika in njeni mameluki so se v zadnjih letih tolikokrat pregrešili, da je res zadnji čas, da si prosijo odpuščanja pred Najsvetejšim. In da ne pozabijo katerega greha, hočemo jim priti na pomoč!

Mariborska klika in njeni mameluki so delali v teku zadnjih letih z nepoštenimi sredstvi!

Mariborska klika in njeni mameluki so falzificirali brzozave in podpise, da so spravili v deželni „zbor“ svojega Žičkarja.

Mariborska klika in njeni mameluki so prelomili na zaupnem shodu v Celju dano častno besedo, da so spravili v državni zbor „svojega“ Žičkarja.

Mariborska klika se je odtegnila Slomšekovi slavnosti.

Mariborska klika in njeni mameluki delajo tudi letos z nepoštenimi sredstvi, da bi bil voljen zopet „njihov“ Žičkar.

V imenu mariborske klike sta vzgojitelja mladih duhovnikov, „izvrstna“ profesorja Matek in Zidanšek na shodu v Celju opravljala delo denuncijantov in obrekovalcev.

In kako perfidno in brezznačajno agitira glasilo mariborske klike, „Slov. Gosp.“ pod uredništvom duhovnika Korošca in kako laže in si izmišljuje zaupnice za Žičkarja je vsem — razun mariborske klike in njenim mamelukom — le predbro znano!

Duhovnik Korošec vedoma laže, da napadamo vero; napadamo le brezznačajnost nekaterih gospodov, kateri pa niso vera.

In še mnogo drugih grehov bi lahko našli; toda že navedeni zadostujejo, da bi vendar enkrat oblekla mariborska klika in njeni mameluki spokorno obleko, prosila odpuščanja ter obljubila popljšanje.

Mi bi ne imeli potem ničesar zoper ta shod. Toda shod v Mariboru bo političen shod lavantinske duhovščine pod pretvezo euharistije; ta shod bo novo agitacijsko sredstvo za Žičkarja.

O tem nas potrjuje zadnji „Slov. Gospodar“.

„Naj se nam ne zameri, da nam tudi ob tej priliki (euharističnega?) shoda) sili politično črnilo v pero“. — „Duhovščina priredi shod ob času, ko so se valovi začeli zaganjati v njo“. „To koincidenca vender smemo omenjati kot dejstvo če tudi nenameravano“.

Vse dosedanje delovanje mariborske klike ni imelo zaželjenega vspeha: Žičkar ima malo upanja, da bi zmagal v V. kuriji. Zato je sklicala mariborska klika euharistični shod, da bo na tem shodu rotila tudi dosedaj neutralne duhovnike, naj posežejo s svojo silo v agitacijo.

Duhovščino se torej iz Maribora ne bode vrnila skesana in popljšana temveč bojevitá in bojaželjna.

To smo hoteli povedati, da ve posvetna inteligenca, kaj ima pričakovati od euharističnega shoda v Mariboru! Caveant consules!

V Ljubljani, 21. novembra Nov zdravnik Avstrije.

Radi narodnostnega in jezikovnega boja na Avstrijskem je izšla že cela vrsta brošur, v katerih so razni parlamentarci priporočali vladi raznovrstna sredstva, ki naj bi ozdravilo našo državo sedanje bolezní. Tudi grof Rudolf Czernin je izdal tako politično-medicinsko brošuro, v kateri priporoča Čehom, naj se odpovedo svoji zahtevi glede državnega prava, ki se mu zdi preživelo. V jezikovnem vprašanju priporoča Czernin kot zdravilo: določi naj se oficialni posredovalni jezik, ki pa rabe drugih jezikov pri drž. in avton. oblastvih ne izključuje. Da se reši država parlamentovih muh, pa naj se ustava začasno silitira. Mir v političnem medvladju bo

združil vse narodne in politične tendence. Tako Czernin.

Sredstva francoskih klerikalcev

v boju proti vladi in proti svobodomiselnim strankam so, kakor povsod, najnižja in najpodlejša. Ostudna obrekovanja, prostaška podtikanja, nesramna spletkarjenja, uničevanje eksistenc in končno zavratni umori — to so sredstva klerikalcev, s katerimi dosežajo svoje cilje. Najnovejši naklep francoskih klerikalcev na vlado pa se je vendar le ponesrečil, dasi je bil vpriporjen z vso možno hudobnostjo. Klerikalci so si izmislili namreč nekak nov Panama, ki naj bi vpropastil vlado Waldeck Rousseaua. Po klerikalnih časopisih se je raztrosila vest, da se v kolonialnem ministrstvu prodajajo visoki redovi, ter da dela glavno kupčijo z redovi sin kolonialnega ministra Decraisa. Waldeck Rousseau je bil nemudoma pripravljen, da se začne v parlamentu na interpelacijo v tej zadevi obravnavanje. Tu sta kolonialni minister Decrais ter trgovinski minister Millerand ovrgla vso grdo klerikalno spletko, predsednik Waldeck-Rousseau pa je vrhu vsega še povedal povod vse obrekovalne kampanje: „Boje se izvestnih dogodkov, ki so blizu, in gotovih debat, ki se bodo vršile. Obrekujejo, ker obvisi vedno nekaj. A iz seda njega obrekovanja se moramo česa naučiti, kajti obrekovalci ne bodo vedno tako nerodni kakor to pot. Skušali bodo zadeti splošno politiko vlade. Nedavno sem bil opozorjen, naj pazim na-se. Ministrstvo zadene baje kazni, ker se je drznilo raznim krogom pokazati svoj pogum. „Grozé mu z bodalcem, a s tem kabineta v njega smotrih ne ustrašijo. Waldeck Rousseau je dobil več grozilnih pisem, da bo umorjen, ako bo vlada konfiscirala premoženje „mrtné roke“. No, ne boji se nobene grožnje ter stopa dalje po poti, ki reši francoski narod móre klerikalizma. Zbornica je sprejela Waldeck-Rousseauovo izjavo s 394 glasovi proti 8, in mu izrekla zaupanje s 377 glasovi proti 31.

Vojna v Južni Afriki.

Angleški konjeniški oddelki so začeli v manjšem številu preganjati Bure, upajoč, da jih tako lažje uženo kakor v velikih četah, ki se premikajo prepočasno in brezuspešno. No, tem majhnim konjeniskim oddelkom se menda ne bo godilo dobro, kajti Buri jih bodo nedvomno polovili več kakor si Roberts misli. Največ Burov je sedaj v okrajih Middleburg, Standerton in Heidelberg. 3000 Burov pod poveljnikom Erazmom stoji ob reki Olifant blizu Middleburga. Seboj imajo 1000 vozov in 12000 glav goveje živine. Angleška posadka Vryheida je morala mesto zapustiti ter se umaknila na bližnje hribe, kjer je oblegana. Živil ima za 60 dni. Angleži so Burom zagrozili, da bodo mesto porušili, ako bi se ga polastili iznova. „Voss. Ztg.“ poroča, da Angleži ne požigajo le gospodarskih poslopjij tistih Burov, ki so v vojni, nego tudi onih, ki so ujetniki na Ceylonu ali na sv. Heleni. Samo v tridesetletni vojni se je vršila vojna na toli ostuden in brezčasten način. Zemljišča okoli Johannesburga kupujejo angleški častniki. General Buller se je vrnil na Angleško in imel že več navorov. V Southamptonu je navajal tudi vzroke, zakaj so bili Angleži večkrat tepeni. Buller pravi, da so angleški vojaki večinoma meščani, ki ne vidijo daleč, dočim so Buri vajeni gledati na daljavo. Bur vidi dve miljii dalje kakor Anglež. Razen tega znajo Buri govoriti kafrski jezik, Angleži pa ne. Vsled tega so bili Buri vedno boljše informirani. Iz Kapstadta poročajo 16. t. m.: Buri so glavno železniško progo med reko Oranje in Bloemfonteinom na 20 različnih mestih porušili. Tudi železniška proga med Belmontom in Kimberleyem je porušena. Akcija Burov se širi „Daily Express“ poroča, da bo imenovan lord Roberts za vojvodo, lord Kitchener za komanderja, Baden-Powell pa za viteza reda hlačne podveze.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 19. novembra. V „Slovencu“ z dne 14. t. m. št. 263 čitamo dopis iz Loškega potoka. Nimamo namena baviti se temeljito z različnimi neslanimi dovtipi mladega gospoda pesnika-kaplana. Resnici na ljubo konstatujemo le

★ Največja trgovina z izgotovljeno obleko. ★

GRIČAR & MEJAČ

LJUBLJANA * * * * *

PREŠERNOVE ULICE ŠT. 9 * * *

priporočata svojo bogato zalogo vsakovrstnih oblek za gospode, dečke in otroke.

Mične novosti v konfekciji za dame.

Nizke cene. (2406-1) Solidna postrežba.

Iščemo 1 izvod
Prešernovih poezij
katere sta uredila Jurčič in Stritar, vezano ali nevezano. (2404-1)
Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergova knjigarna v Ljubljani.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka Franzensfeste. — Ob 11. uri 16 m dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregeca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Linca. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 8 m dopoludne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Izredna specialiteta!
Ljutomerčan iz Strmece
letnik 1886! (2023-44)
Se dobi v butilkah pri
Edmund Kavčič-u
v Prešernovih ulicah, nasproti glavni pošti.

Naznanilo.
Vsak kašelj | kmalu odpravi
Vsako hripavost | moj povsod znani
uničevalec katara.

Te izborne karamele za kašelj se dobivajo zavoj po 50 vin. v Ljubljani v lekarnah M. Levstek in U. pl. Trnkóczy. (1930-4)

Najboljši
kalcijev karbid
iz Jaje v Bosni
vsaki kgr. daje zajamčeno 290 do 320 litrov plina.
Znižane cene.
Glavna zaloga:
Edgardo Prister
v Trstu, via S. Francesco. (2340-2)
Zastopnik za Kranjsko in Spodnje Štajersko:
Fran Železnik
Ljubljana, Dunajska cesta št. 7.

Knjigovodja
in (2407-1)
komptoarist
se sprejmeta
v valjičnem mlinu v Kranju.

Ženitna ponudba.
Gospodična, srednje starosti, katera ima hišo na deželi, v prav lepem kraju Dolenjske, želi se seznaniti in omožiti z gospodom z nekoličim premoženjem ali s penzijo, kateri bi imel veselje živeti na deželi. (2368-2)
Le resne ponudbe se sprejmejo pod naslovom „ZVEŠTA“ št. 100 na upravištvu „Slov. Naroda“.

Modrece
najboljši fabrikat
najlepša fačona
v veliki izbori in po najnižjih cenah
priporoča (2069-7)

Karl
Recknagel
Mestni trg št. 24.

Nihalne ure z glasbo
so poslednja novost v izdelovanju ur. Te francoske miniaturne ure na nihalo so 69 cm dolge, omarica, natančno po podobi, je iz orehovega lesa, fino poltirana, z bogato pozlačenimi fantazijskimi obroki in umeteljno izrezanim nastavkom, in igrajo vsako uro najlepše koračnice in plese. Cena s prevoznim zabojem samo 9 gld. Ista ura brez glasbe, a z bitjem, vsake pol ure in cele ure bijočim, s prevoznim zabojem samo 6 gld. 80 kr.
Te nihalne ure niso samo zajamčeno na minuto idoče, nego so tudi vsled svoje zares krasne izdelave jako lep in eleganten pohištven komad.
Razpošiljajo se le proti povzetju. Neugajajoče se vzame nazaj in se denar vrne, torej ni nobene rizike. — Velik ilustrovan cenik o urah, verižicah in prstanih i. t. d. brezplačno in franko.
Josip Spiering, Dunaj,
1977 I. Bez., Postgasse Nr. 2. 9 a

Sloveči profesorji zdravilstva in zdravniki priporočajo
Zelodčno * tinkturo
lekarnarja Piccoli
v Ljubljani
dvornega založnika
Nj. Svetosti papeža
Razpošilja se proti povzetju v škatljicah po II. 12 in več stekleničic. (1368-15)

kot želodec krepujoče in tek vzbujajoče, dalje kot prebavljeno in telesno odprte pospešujoče sredstvo posebno onim, ki trpe na navadnem telesnem zaprtju.

Naznanilo.
Usojam si uljudno naznanjati, da sem gostilno
„pri zlatem čolnu“
(Goldenes Schiff)
na Bregu štv. 2
z današnjim dnem na svoj lastni račun prevzela, in si bodem prizadevala čestite p. n. goste z dobrim vinom in Puntigamskim pivom, ter z gorkimi in mrzlimi jedili zadovoljno postreči.
Prosim za naklonjeno obiskovanje z odličnim spoštovanjem
Marija Paternost
(2390-2) gostilničarka.

Št. 1017.
Razpis služeb.
Na mestni nemški dekliski Szazrednici je stalno popolniti
dvoje na novo osnovanih učnih mest.
Prosilke za razpisani mesti naj svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potom vlagajo
saj do 10. decembra t. l.
pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.
Zakasnele ali pa pomanjkljive prošnje se ne bodo vpoštevale.
C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani
dné 8. novembra 1900.

Št. 1442.
Razglas.
Pri mestni občini Kranjski je izpraznjena služba
policijskega stražnika
z letno plačo 720 kron, oziroma 600 kron, prostim stanovanjem in službeno uniformo.
Prosilci, zmožni slovenskega in nemškega jezika, naj uleže prošnje z dokazili sposobnosti do 1. decembra t. l. pri županstvu.
Prednost imajo dosluženi vojaki in žandarmi.
Županstvo v Kranju
dne 15. novembra 1900

Uspeh
po anoncah
se doseže le, če so naznanila namenu prikladno spisana in tipografično primerno opremljena, in če se izberejo pravi in pripravni časniki. Da se to doseže, obrniti se je na anončno ekspedicijo Rudolfa Mosse, Dunaj, I., Sallerstätte 2, katera trdka daje brezplačno potrebna pojasnila, da se doseže uspeh, ter pošilja na ogled inseratne načrte. Zaračunajo se samo izvirne vrstne cene časnikov in se dovoljujejo največji popusti pri večjih naročilih, tako da se, porabljač ta zavod, poleg družih velikih prednosti doseže tudi to, da se prihrani na inseratnih stroških.

Trgovskega pomočnika
dobro izvežbanega v železninski in špecijski stroki sprejme takoj
A. Casagrande v Ajdovščini
(Primorsko). (2391-3)

Zalogo
prediva
najboljše vrste, dalje
fižel natič, lečo in druge
pridelke
vedno sveže blago
ima (2405-1)
Ivan Baudek, Mestni trg,
Pred rotovžem.
Pismena naročila se prosí naslovljati:
Karlovska cesta št. 24.

Cene brez konkurence!
Zanesljivo
pristna
črna in bela
vina
iz istrskih in dalmatinskih vinogradov
priporoča
G. Zalaznik v Pulju (Pola).
(2208-8)

Št. 1017.
Razpis služeb.
Na mestni nemški dekliski Szazrednici je stalno popolniti
dvoje na novo osnovanih učnih mest.
Prosilke za razpisani mesti naj svoje pravilno opremljene prošnje predpisanim potom vlagajo
saj do 10. decembra t. l.
pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.
Zakasnele ali pa pomanjkljive prošnje se ne bodo vpoštevale.
C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani
dné 8. novembra 1900.

Št. 1442.
Razglas.
Pri mestni občini Kranjski je izpraznjena služba
policijskega stražnika
z letno plačo 720 kron, oziroma 600 kron, prostim stanovanjem in službeno uniformo.
Prosilci, zmožni slovenskega in nemškega jezika, naj uleže prošnje z dokazili sposobnosti do 1. decembra t. l. pri županstvu.
Prednost imajo dosluženi vojaki in žandarmi.
Županstvo v Kranju
dne 15. novembra 1900

Uspeh
po anoncah
se doseže le, če so naznanila namenu prikladno spisana in tipografično primerno opremljena, in če se izberejo pravi in pripravni časniki. Da se to doseže, obrniti se je na anončno ekspedicijo Rudolfa Mosse, Dunaj, I., Sallerstätte 2, katera trdka daje brezplačno potrebna pojasnila, da se doseže uspeh, ter pošilja na ogled inseratne načrte. Zaračunajo se samo izvirne vrstne cene časnikov in se dovoljujejo največji popusti pri večjih naročilih, tako da se, porabljač ta zavod, poleg družih velikih prednosti doseže tudi to, da se prihrani na inseratnih stroških.

Priporočam slavnemu občinstvu svojo veliko in bogato zalogo različne zlatnine in srebrnine, posebno priporočam prave fine švicarske žepne ure, srebrne, zlate in nikel-naste po jako nizkih cenah.
Za vsako uro jamčim jedno leto.
Poleg tega priporočam fine zanesljive šivalne stroje iz najboljših in izkušenih tovarn s 5letnim jamstvom.
FRANC ČUDEN, urar v Ljubljani na Glavnem trgu šte. 25, nasproti rotovža.

Gramofon. Najboljši in najglasnejši iznajdeni glasbeni aparat, kateri svira popolnoma čisto in razločno osobito glasovir, petje in godbo. Izvrstna zabava za vsacega, priporočljivi so automatični posebno za gostilničarje in kavarnarje. (123-90)
Cena 65 gld.; avtomatičnega 120 gld.
* Interesenti se lahko prepričajo in ogledajo avtomat v moji prodajalnici. *

M **Pozora vredno!**
oderce in ravnodržalnike
po meri v najboljši izvršbi točno izdeluje in sprejema
vsakovrstna popravila (2377-2)
gospa **Matilda Stuzzi**
Dunajska cesta št. 26, I. nadstropje, II. stopnjice.

Poštna hranilnica ček št. 849.086. Telefon št. 135.
Glavna slovenska
hranilnica in posojilnica
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
pisarna: na Kongresnem trgu št. 14, Souvanova hiša, v Ljubljani
sprejema in izplačuje hranilne vloge in
obrestuje po 4½% od dne vložitve do dne vzdige
brez odbitka in brez odpovedi.
Uradne ure od 8-12 dopoldne in od 3-6 popoldne.
Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo.
(1933-10) **Dr. M. Hudnik**, predsednik.

Zaradi opustitve trgovine je lepa, novo zidana
hiša v Spodnji Šiški
v kateri se uspešno izvršujeta gostilniška obrt in specerijska trgo-
vina, takoj z vsem fundus instructusom po primerni ceni in **jako**
ugodni pogojih
na prodaj.
Ta hiša daje prav dobre obresti, je urejena za izvrševanje mesarije
in prekajevalstva, ima lep hlev, magacin, prekajevalnico, klavnico itd.
Tudi se dá v najem ali se proda samo mesarija.
Več pove lastnik
Jožef Seidl
v Spodnji Šiški št. 150 pri Ljubljani.
(2251-3)

Na najvišje povelje Njeg. c. in kr. apost. Veličanstva.
XXI. c. kr. državna loterija
za skupne vojaške dobrodne namene.
Ta denarna loterija
edina v Avstriji zakonito dovoljena
ima **18.122 dobitkov v gotovem denarju** v skup-
nem znesku 418.640 kron.
Glavni dobitnik znaša:
200.000 kron v gotovini.
Za izplačanje jamči c. kr. loterijski dohodni urad.
Žrebanje bode nepreklicno 13. decembra 1900.
Srečka velja 4 krone.
Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, v loto-
koleturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštah, brzojavnih in železničnih uradih, v menjal-
nicah itd.; načrti igranja za kupovalce srečk brezplačno.
Srečke se pošiljajo poštne prosto.
C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodnih uradov.
Oddelek državnih loterij.
(2252-5)

IV. 139/95/13.

Oklic.

S privoljenjem c. kr. deželne sodnije v Ljubljani dovoljuje se prostovoljna, tabu-
larnim upnikom torej nekvarna, nadrobna po želi kupovalcev po parcelah ali skupinah
parcel vršča se dražba **ml. Antonu Gabrijeleč iz Brezja** lastnega po-
sestva vlož. št. 131 kat. obč. Leše, obstoječega iz zidane hiše št. 5. v **Pera-
čelah, sadnih vrto, travnikov in gozdov, ter se določa na licit**
mesta v Peračeli št. 5.

za dan **29. novembra 1900.**

pričenši ob 9 uri dopoldne.

Izključna cena vsega posestva znaša 2864 K, pod katero se posestvo ne proda.

Pred ponudbo je položiti 10% vadilj.

Sodnja si pridržati pravico prodajo v 8 dneh odobriti.

Nadrobni pogoji leže tusodno na upogled.

C. kr. okrajno sodišče v Radovljici, odd. I.
dne 10. novembra 1900.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da se bodo

letni in živinski sejmi v Trbovljah
v prihodnje sledeče vršili:

dné **3. svečana**, to je na dan sv. Blaža,

„ **17. sušca**, „ „ „ „ sv. Jederti,

„ **18. vinotoka**, „ „ „ „ sv. Lukeža,

„ **6. grudna**, „ „ „ „ sv. Miklavža.

Prvi sejm bode dné **6. grudna t. l.**, ter se kupci uljudno vabijo.

Županstvo Trbovlje

dné 10. novembra 1900.

Župan: **Roš.**

(2403-1)

Št. 35.858.

Ustanove.

(2352-3)

Pri mestnem magistratu ljubljanskem podeliti je za tekoče leto sledeče ustanove:

1. **Jan. Bernardini-jevo** v znesku 200 K,
2. **Jos. Jak. Schilling-ovo** v znesku 200 K,
3. **Jurij Thalmeiner-jevo** v znesku 194 K,
4. **Jan. Jost. Weber-jevo** v znesku 204 K, do katerih imajo pravico hčere ljubljanskih meščanov, ki so se letos omožile, so uboge in lepega vedenja.
5. **Jan. Nikl Kraškovič-ovo** v znesku 162 K, do katere ima letos pravico ubog kmetovalec iz St. Peterske župnije v Ljubljani.
6. **Jan. Ant. Fancoj-ovo** v znesku 134 K, do katere imajo pravico uboge, poštene neveste meščanskega ali pa nižjega stanu.
7. **Jos. Sr. Sin-ovo** v znesku 96 K, katero je podeliti dvema najbolj revnima deklicama iz Ljubljane.
8. **II. Ant. Raab-ovo** v znesku 462 K, od katere dobi polovico uboga, dobro vzgojena meščanska hči, ki se je letos omožila; drugo polovico pa uboga vdova meščana.
9. **Miha Pakič-ovo** v znesku 260 K, do katere imajo pravico ubogi obrtniki meščanskega stanu ali pa njih vdove.
10. **Jan. Krst. Kovač-ovo** v znesku 302 K, katero je razdeliti med 4 v Ljubljani bivajoče revne očete rodbinske ali vdove matere, ki imajo po več otrok in uboštva niso sami krivi.
11. **Marije Kosmač-ovo** v znesku 204 K, do katere imajo pravico uboge uradniške sirote ženskega spola iz Ljubljane, ki so lepega vedenja.
12. **Helene Valentini-jevo** v znesku 168 K, katero je razdeliti med take v frančiškanski župniji v Ljubljani rojene otroke, ki nimajo starišev, in še niso 15 let stari.
13. **Ustanova za onemogle posle** v znesku 100 K, katero je razdeliti med 4 uboge posle, ki ne morejo več delati in so na dobrem glasu.

Prošnje za podelitev ene ali druge teh ustanov vložiti je opremljene s potrebnimi dokazili **do 30. t. m.** pri magistratnem vložnem zapisniku.

Mestni magistrat v Ljubljani

dné 1. novembra 1900.

Štajerski **LODEN** za obleke, plašče, haveloke, športne obleke, gasilce, livreje. vse čista robna volna.
Najmodernejša in najboljše kvalitete **SUKNENEGA BLAGA** za moške obleke (1888-20)
Največja zaloga raznega blaga za **ZIMSKE SUKNJE**
Črno in modro tkano blago (Kammgarne), ševiot od K 3.— naprej.
Vzorci stroškov prosti.
Oddelek za sukno firme **KASTNER & ÖHLER, GRADEC.**

Pri nakupovanju jesenskega in zimskega blaga za obleke

se priporočata

Češnik & Milavec

Špitalske ulice. — Ljubljana. — Lingarjeve ulice.

(2140-3)